

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi M. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.

I ACa 1380/23

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych 9 kwietnia 2025 r.,

1. odrzuca skargę,

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Krakowie na rzecz M. K. kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

I.

I.1. 10 lutego 2025 r. (data stempla pocztowego) M. K. (dalej jako: Skarżący) wniósł
o:

1. stwierdzenie, że w sprawie prowadzonej w postępowaniu odwoławczym przed
Sądem Apelacyjnym w Krakowie do sygn. I ACa 1380/23 nastąpiła przewlekłość
postępowania,
2. zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Krakowie do rozpoznania niniejszej sprawy w
terminie 1 miesiąca od rozpoznania skargi,
3. przyznanie od Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz

skarżącego kwotę 10 000 złotych,

4. polecenie Skarbowi Państwa Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie zwrot na kwoty 200 złotych tytułem uiszczonej opłaty od skargi.

W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że w sprawie wystąpiła bezczynność, która nie znajduje żadnego usprawiedliwienia.

I.2. W odpowiedzi na skargę z 24 marca 2025 r. Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie wniosł o jej odrzucenie.

II.

II.1. 14 maja 2022 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął pozew W. K.(dalej także: Powódka) przeciwko Skarżącemu. Postępowanie w tej sprawie prowadzone było pod sygn. XI C 1430/22.

II.2. 8 lutego 2023 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał wyrok w sprawie XI C 1430/22.

II.3. Pismem datowanym na 10 maja 2023 r. Skarżący wniosł apelację od powyższego wyroku. Postępowanie apelacyjne prowadzone było pod sygn. I ACa 1380/23.

II.4. Pismem datowanym na 5 marca 2024 r. Skarżący cofnął apelację i wniosł o umorzenie postępowania.

II.5. Postanowieniem z 19 września 2024 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie umorzył postępowanie w sprawie I ACa 1380/23. Postanowienie stało się prawomocne z dniem 23 listopada 2024 r.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004.179.1843 z późn. zm. dalej jako: „u.s.p.”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania

rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne w toku postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy.

Treść przywołanych przepisów wskazuje na to, że prawomocne zakończenie postępowania czyni niedopuszczalną skargę na przewlekłość postępowania. Ustawa dopuszcza, co prawda, rozpoznanie skargi na przewlekłość postępowania, które zostało prawomocnie zakończone, jednakże pod warunkiem, że Skarżący wniósł ją na etapie, gdy postępowanie, którego skarga dotyczyła, nadal było w toku. Wynika to z celu ustawy o skardze na przewlekłość, który wyraża się w dążeniu ustawodawcy do zapewnienia odpowiedniej dynamiki postępowania poprzez wyposażenie sądu rozpoznającego skargę w ustawowo określone kompetencje mające przeciwdziałać przewlekłości postępowania. Cel ten nie może zostać zrealizowany, gdy postępowanie zostało prawomocnie zakończone.

Powyższe zapatrywanie znajduje odzwierciedlenie w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym przesądzono, że czynności podejmowane po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie nie mogą być objęte zakresem skargi na przewlekłość postępowania (tak też postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 stycznia 2015 r., III SPP 234/14; 15 grudnia 2015 r.; III SPP 28/15; 27 października 2015 r., III SPP 24/15; 24 września 2014 r., III SPP 205/14, OSNP 2016 Nr 7, poz. 96).

2. Przenosząc powyższe na kanwę przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że postępowanie, którego dotyczyła rozpatrywana skarga, zgodnie z brzmieniem art. 363 § 1 k.p.c., uległo prawomocnemu zakończeniu wraz z upływem terminu zaskarżenia postanowienia z 19 września 2024 r., tj. z dniem 23 listopada 2024 r. Uwzględniając, że skarga na przewlekłość postępowania w sprawie I ACa 1380/23 została wniesiona przez Skarżącego po prawomocnym zakończeniu ww. sprawy (10 lutego 2025 r.), to należało uznać ją za niedopuszczalną.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. i art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., skarga podlegała odrzuceniu.

3. Na podstawie art. 17 ust. 3 u.s.p. Skarżącemu należało zwrócić opłatę od skargi w wysokości 200 zł.

[SOP]

[r.g.]